

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 listopada 2017 roku

Powódka S. W. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 400 Euro wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia 7 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty a także kosztów postępowania w łącznej wysokości 951,20 zł w tym kosztów zastępstwa procesowego - według spisu kosztów.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dochodzi od pozwanego zryczałtowanego odszkodowania za opóźniony lot. Wyjaśnił, że w dniu 6 czerwca 2016 r. podróżował samolotem obsługiwany przez pozwanego z R. (Grecja) do G.. Lot ten uległ opóźnieniu o 8 i pół godziny. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie zapłacił odszkodowania na rzecz powoda (pozew, k. 2-3v).

W dniu 26 stycznia 2017 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie w I Wydziale Cywilnym, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt I Nc 235/17, w którym nakazał pozwanemu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zapłacić na rzecz powoda kwotę 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 07 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 629,20 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (nakaz zapłaty, k. 12).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, według norm przepisanych.

Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powódki. Zaznaczył, że w toku postępowania nie wykazała ona okoliczności istotnych z punktu widzenia niniejszego powództwa, gdyż nie przedstawiła ona żadnego dowodu wskazującego na okoliczność stawienia się do odprawy przedmiotowego lotu. Ponadto pozwany podniósł również, iż Rozporządzenie 261/2004 nie ma zastosowania do pasażerów podróżujących bezpłatnie. Natomiast z załączonych do pozwu dokumentów, nie wynika czy powódka dokonała opłaty za przelot samolotem, czy też przelot ten został zapewniony bezpłatnie przez organizatora imprezy turystycznej (sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 17- 20).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. W. w dniu 06 czerwca 2016 r., podróżowała lotem o numerze (...), z lotniska na R. (Grecja), do portu lotniczego w G.. Lot ten był realizowany przez pozwanego przewoźnika (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Wylot samolotu zaplanowany był rozkładowo na godzinę 09:35. Lot ten uległ opóźnieniu przekraczającym 3 godziny, bowiem faktyczny wylot nastąpił o godzinie 18:05 tego samego dnia (okoliczności niesporna, dowody: karta pokładowa, k. 7).

Pismem z dnia 17 czerwca 2016 r. S. W. skierowała do pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwanie do zapłaty kwoty 400 euro, w terminie 7 dni, od dnia doręczenia wezwania, na wskazany rachunek bankowy w związku z opóźnieniem lotu (...) z dnia 06 czerwca 2016 r. na trasie z R. do W. (okoliczności niesporne, dowód: wezwanie do zapłaty k. 8).

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., pismem z dnia 25 lipca 2016 r., poinformował S. W., że odmawia wypłaty odszkodowania albowiem opóźnienie lotu spowodowane było nagłą awarią pojazdu, co w jego ocenie uchyła odpowiedzialność odszkodowawczą opartą na bazie przepisów Rozporządzenia (okoliczność niesporna, dowód: pismo z dnia 25 lipca 2016 r., k. 9-9v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów, których autentyczność i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła wątpliwości oraz na podstawie twierdzeń przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez strony, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną dochodzonego przez powoda żądania, stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy:

1. otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 8;
2. otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2, jak również, w przypadku zmiany trasy, gdy racjonalnie spodziewany czas startu nowego lotu ma nastąpić co najmniej jeden dzień po planowym starcie odwołanego lotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c);
3. mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:
 - a. zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - b. zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
 - c. zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „W przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1 500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Uprawnienie do żądania odszkodowania zostało rozciągnięte na pasażerów lotów opóźnionych, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Taką wykładnię przyjął Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 19 listopada 2009 roku w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) (C-402/07) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA (C-432-07).

W okolicznościach niniejszej sprawy niekwestionowany pozostawał fakt, że w dniu 06 czerwca 2016 r., pozwany realizował skarżony rejs na trasie z R. (Grecja) do G. o numerze (...). Poza sporem pozostawało również, że odległość liczona metodą po ortodromie pomiędzy lotniskiem na R. a lotniskiem w G. wynosi ponad 1.500 kilometrów.

Pozwany kwestionował natomiast legitymację czynną powódki wskazując, że nie wykazała ona, iż posiadała potwierdzoną rezerwację oraz stawiała się na odprawę pasażerów skarżonego rejsu.

Zgodnie z treścią art. 2g powołanego Rozporządzenia WE nr 261/2004, "rezerwacja" oznacza fakt posiadania przez pasażera biletu lub innego dowodu potwierdzającego, że rezerwacja została przyjęta i zarejestrowana przez

przewoźnika lotniczego lub organizatora wycieczek. Stosownie do art. 3 ust. 2 a) cytowanego Rozporządzenia, ust. 1 stosuje się pod warunkiem, że pasażerowie posiadają potwierdzoną rezerwację na dany lot oraz, z wyjątkiem przypadku odwołania, o którym mowa w art. 5, stawia się na odprawę pasażerów, # zgodnie z wymogami i w czasie określonym uprzednio na piśmie (w tym poprzez środki elektroniczne) przez przewoźnika lotniczego, organizatora wycieczek lub autoryzowane biura podróży, lub, jeżeli czas nie został określony, # nie później niż 45 minut przed ogłoszoną godziną odlotu.

W ocenie Sądu powódka wykazała fakt odbycia przez nią podróży lotniczej opóźnionym lotem za pośrednictwem usług pozwanego za pomocą kserokopii karty pokładowej. Z dokumentu tego wynika dzień zaplanowanej podróży, godzina oraz numer lotu. Dokumenty te zawierają także dane niezbędne do identyfikacji przewoźnika lotniczego i terminu lotu. W ocenie Sądu fakt przedstawienia tego dokumentu jednoznacznie wskazuje, że powódka miała uprawnienie do uczestniczenia w przedmiotowym locie. Zgodnym z zasadami logicznego rozumowania oraz z zasadami doświadczenia życiowego jest zapatrywanie, że karta pokładowa wydawana jest pasażerowi po wykazaniu przez niego tytułu do wykonania usługi na jego rzecz. Należy zaznaczyć, iż strona pozwana kwestionując okoliczność posiadania przez powódkę rezerwacji na lot (...) mogła złożyć chociażby listę pasażerów, którzy w tym locie mieli uczestniczyć a z której wynikałoby, że powódka nie miała być pasażerem tego samolotu. Tymczasem pozwany nie przejawiał żadnej inicjatywy dowodowej mającej na celu zaprzeczenie twierdzeniom powoda.

Podobną bierność w zakresie inicjatywy dowodowej strona pozwana wykazała również w przedmiocie wykazania, iż usługa przewozu lotniczego, która miała zostać wykonana na rzecz powódki, była usługą świadczoną bezpłatnie i w związku z art. 3 ust. 3 Rozporządzenia 261/2004 nie podlegała ochronie odszkodowawczej. Należy zaznaczyć, iż bezpłatność przewozu stanowi aspekt z którego udowodnienia korzyści wywodzi strona pozwana i w związku z art. 6 k.p.c. to na niej spoczywa ciężar dowodowy w zakresie wykazania tego faktu. Pozwany, dysponując dowodami w tym przedmiocie mógłby przedłożyć chociażby dokument wskazujący z jakiego tytułu świadczona usługa przewozu lotniczego w stosunku do powódki była usługą bezpłatną. Strona pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie tezy o bezpłatności wykonanego przewozu i w związku z tym nie uwzględniono zarzutów pozwanego poczynionych w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe uznać należy, że powódka wykazała wskazane przesłanki, uprawniające do dochodzenia odszkodowania, przewidzianego w powołanych uregulowaniach.

Jak zostało już zauważone, opóźnienie w przylocie nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 ust. 3 rozporządzenia), to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego.

Na zaistnienie takich okoliczności pozwany nie powołał się jednak w toku postępowania sądowego.

Uwzględniając przedstawioną argumentację, stwierdzić należało, że powódce przysługiwało zryczałtowane odszkodowanie za opóźnienie lotu w kwocie 400 euro, stosownie do art. 7 ust. 1 lit b w zw. z art. 5 ust. 1 lit c Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r.

Uzasadnione było również, żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w spełnieniu wskazanego świadczenia. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, w myśl zaś par. 2 zd. 1 powołanego uregulowania – w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 października 2015 roku, o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1830) - jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych, przy czym w myśl art. 56 cytowanej ustawy, do odsetek należnych za

okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy- tj. 1 stycznia 2016 r. w myśl art. 57 cytowanej ustawy - stosuje się przepisy dotychczasowe.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że obowiązek zapłaty analizowanego odszkodowania ma charakter bezterminowy. W szczególności terminu takiego nie określa art. 7 ust. 1 Rozporządzenia nr 261/2004, który statuuje jedynie obowiązek wypłaty odszkodowania, w tym jego wysokość, nie precyzuje natomiast w jakim czasie winno to nastąpić. W konsekwencji odwołać należało się tu, do dyspozycji art. 455 k.c., który określa termin spełnienia świadczenia jako "niezwłoczny" po wezwaniu przez wierzyciela. Wskazać należy jednak, iż odszkodowanie wynikające z treści Rozporządzenia zostało w treści tego aktu prawnego w sposób ścisły określone kwotowo i w związku z tym zasadnym wydaje się zapatrywanie powoda jakoby obowiązek powstał wraz z zaistnieniem zdarzenia szkodowego. Przewoźnik lotniczy już w tym momencie był bowiem świadomy ciężącej na nim odpowiedzialności odszkodowawczej w określonej wysokości i ewentualne niewypłacenie stosownej kwoty traktować należy w kategoriach podejmowanego przez niego ryzyka ekonomicznego, które nie powinno godzić w interesy pasażerów. W związku z tym zasądzenie odsetek od dnia następującego po dniu opóźnionego lotu należało więc uznać za w pełni uzasadnione o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd kierował się zasadą odpowiedzialności za jego wynik, wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwany, będący stroną przegrywającą sprawę, obowiązany jest zwrócić na rzecz powódki koszty procesu, na które złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 30 zł, opłata za czynności pełnomocnika procesowego, będącego adwokatem, ustalone na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych tj. w wysokości 900 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłaty za wezwanie do zapłaty 4,20 zł.

SSR El żbieta M.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu z pouczeniem o apelacji.